

ශ්‍රී ලංකාව: ප්‍රජාතන්ත්‍ර අයිතීන් රැක ගැනීමට කම්කරුවෝ යුද්ධයට එරෙහි විය යුතු ය

Sri Lanka: To defend democratic rights, workers must oppose war

සමාජවාදී සමානතා පක්ෂය විසිනි
2007 ඔක්තෝබර් 2

වැටුප් වැඩි කර ගැනීම හා රැකියා ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා ගනු ලබන යුක්තිසුක්ත කාර්මික ක්‍රියාමාර්ගවලට නීති විරෝධී ලේබලය අලවනු පිනිස අධිකරනය යොදා ගැනීමේ ආන්ඩුවේ වැඩපිලිවෙලට විරෝධය පානු වස් දහස් සංඛ්‍යාත ශ්‍රී ලංකාවේ කම්කරුවෝ කොලඹ කොටුව දුම්රිය ස්ථානය ඉදිරියේ හෙට දින පිකට් උද්ඝෝෂනයක නිරත වනු ඇත.

රාජ්‍ය අංශයේ අධ්‍යාපන, දුම්රිය, ටෙලිකොම්, වරාය, සෞඛ්‍ය, මාධ්‍ය යන ආයතනවල සහ රාජ්‍ය හා පුද්ගලික බැංකුවල මෙන් ම නිදහස් වෙළඳ කලාපයේ ද කම්කරුවෝ මෙම උද්ඝෝෂනයට එක් වෙතැයි බලාපොරොත්තු වේ. මෙම විරෝධතාව, දෙමළ ඊලම් විමුක්ති කොටි (එල්ටීටීඊ) සංවිධානයට එරෙහි සිය යුද්ධය තීව්‍ර කරන අතර ප්‍රජාතන්ත්‍ර අයිතීන්ට, රැකියාවලට සහ ජීවන මට්ටම්වලට ආන්ඩුව එල්ල කරන වැඩෙන ප්‍රහාර පිලිබඳව සාමාන්‍ය වැඩ කරන ජනතාව අතර පවත්නා වෛරයේ තවත් එක් පිලිඹිබුවකි.

පිකට් උද්ඝෝෂනය කැඳවනු ලැබ ඇත්තේ උසස් පෙල විභාගයේ පිලිතුරු පත්‍ර ඇගයීම වර්ජනය කිරීමේ ක්‍රියාමාර්ගය නතර කරන ලෙස ගුරු වෘත්තීය සමිති පහකට පසුගිය මාසයේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරනය දුන් තීන්දුවකට එරෙහිව ය. ආන්ඩුව මෙම අධිකරන තීන්දුව ඉල්ලා සිටියේ වැටුප් ඉල්ලීම් මත රාජ්‍ය අංශයේ ගුරුවරුන් විසින් සැප්තැම්බර් 13 දා ගෙන ගිය දැවැන්ත එක් දින වර්ජනයකට පසුව ය.

ආන්ඩුවේ හා පුද්ගලික හාමිපුත්තු වර්ජන හා විරෝධතා වලකාලනු වස් වඩ වඩා නෛතික ක්‍රියාමාර්ගවල පිහිට පනත්ට පටන් ගෙන ඇත. පසුගිය මාස 18 තුල, ආන්ඩුව දුම්රිය සමිතිවලට, වරාය කම්කරුවන්ට හා ශ්‍රී ලංකා ටෙලිකොම් සේවකයන්ට එරෙහිව උසාවි නියෝග ඉල්ලා ඒවා ලබා ගෙන තිබේ. මෙම සාර්ථකත්වයන්ගෙන් දිරිමත්ව සබන් නිෂ්පාදකයකු වන ස්වදේශී සමාගම ද එයාර්පෝට් ගාර්ඩින් හෝටලය ද කාර්මික ක්‍රියාමාර්ග නතර කරනු පිනිස තහනම් නියෝග ලබා ගෙන තිබුනි.

සිය සාමාජිකයන්ගේ වැඩෙන වෛරයට මුහුණ පා සිටින, සමිති 67ක් අද පිකට් උද්ඝෝෂනය කැඳවා ඇත. ඔවුන් නිකුත් කල පත්‍රිකාව ආන්ඩුවේ ක්‍රියාවන් හෙලා දැක ඉන් පසුව පුවිවානම් ස්වරයෙන් මෙසේ අනතුරු අඟවයි: "මෙවැනි දුෂ්ඨ ක්‍රියා මගින් යුක්ත සහගත වෘත්තීය අරගල මර්දනය කිරීමට ආන්ඩුව සැරසෙන්නේ නම් කම්කරු පන්තියේ ශක්තිය ඉදිරියේ ආන්ඩුව අර්බුදයකට යන දිනය වැඩ ඇතක නොවන බවද අවධාරනය කරන්නෙමු."

එහෙත් ඔවුන්ගේ සියලු පුපුරා හැලීම් ගැන සැලකුව හොත්, මෙම සමිති ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්ෂ සහ ඔහුගේ ආන්ඩුව සමග දේශපාලන ගැටුමක් වලකාගැනීමට සිය උපරිම ශක්තිය යොදා වැඩ කරයි. "උද්ඝෝෂනය" දිවා කෑම පැයේ පිකට් කිරීමකට සීමා කිරීම ම ඔවුන්ගේ ආස්ථානය පිලිබඳ සලකුනකි. වඩාත් අති මූලිකව ගත් කල, පත්‍රිකාව සමස්ත වැඩ කරන ජනතාව ම මුහුණ දෙන කේන්ද්‍රීය ප්‍රශ්නය වන රාජපක්ෂ ආන්ඩුව ගෙන යන වර්ගවාදී යුද්ධය සම්බන්ධයෙන් නිශ්ශබ්ද ය.

කම්කරුවන්ගේ ප්‍රජාතන්ත්‍ර අයිතීන් මත එල්ල කෙරෙන ප්‍රහාර තීව්‍ර වීම අහම්බයක් නොවේ. එල්ටීටීඊයට එරෙහිව පරිපූර්න යුද්ධයක් ගෙන යනු පිනිස බෝම්බ, උන්ඩ හා යුද ගුවන් යානා මිලදී ගැනීමට ආන්ඩුව රුපියල් බිලියන ගනන් වැය කරමින් සිටියි. එමෙන් ම, එය වැටුප්, සුභසාධන හා සේවාවන් වෙනුවෙන් කෙරෙන වියදම් කප්පාදු කරමින් ද පුද්ගලිකරන හා වෙළඳ පොල ප්‍රතිසංස්කරන පිලිවෙත් අඛණ්ඩව ක්‍රියාවට දමමින් ද සිටියි. මිල ගනන් ඉහල යද්දී, ආන්ඩුව අවධාරනය කොට කියා සිටින්නේ වැඩ කරන ජනතාව සියලු බර දරා ගත යුතු බව යි.

යුද්ධයට ද ජීවන මට්ටම් කඩා වැටීමට ද එරෙහි විරුද්ධත්වයට ප්‍රතිචාර දක්වන්නේ දන්ඩන පිලිවෙත් - වර්ජන තහනම් කිරීම, හිතුවක්කාරී අත් අඩංගුවට ගැනීම, අතුරුදහන් කිරීම් හා ඝාතන -- මගිනි. පසුගිය මාසයේ දී රාජපක්ෂ "ආන්ඩු වෙනසක්" ඉලක්ක කර ගෙන කෙරෙන දේශපාලන උද්ඝෝෂන පවා නීති විරෝධී බවට පත් කලේ ය.

රාජපක්ෂ සහ ඔහුගේ ඇමතිවරු යුද්ධය සඳහා කැප කරන ලෙස වැඩ කරන ජනතාවගෙන් ඉල්ලා සිටීමෙහි ලා වඩාත් විවෘත පිලිවෙතක් අනුගමනය කරන්නට පටන් ගෙන ඇත. ගුරුවරුන්ට එරෙහිව නෛතික ක්‍රියාමාර්ග ගැනීමට මසකට පෙර, ජනාධිපති රාජපක්ෂ අගෝස්තු 13 දා සමිති නායකයන්ට කෙලින් ම මෙසේ පැවසී ය: “මෙයට යට කිරීමට මුදල් අප අතේ නැත. ඔබ අපට කියා සිටින්නේ උතුරෙන් හා නැගෙනහිරෙන් හමුදාව ඉවත් කර ගත යුතු යයි කියා ද? මෙම ප්‍රශ්නයට දීමට පිලිතුරක් ඔවුන්ට තිබුණේ නැත.

සැප්තැම්බර් 19 දා නියෝජ්‍ය මුදල් ඇමති රංජන් සියඹලාපිටිය පාර්ලිමේන්තුවට මෙසේ පැවසී ය: “ආයුධ හා උන්ඩ මිලදී ගැනීමට ආන්ඩුව මේ වසර තුළ මේ වන තෙක් රුපියල් බිලියන 50ක් (එ.ජ. ඩොලර් මිලියන 500) වැය කොට වැය කොට තිබේ. එබැවින් කිසිදු වැටුප් වැඩිවීමක් දිය නොහැකියි.” මෙම මුදල වනාහි මේ වසරේ ආරක්ෂක වියදම් ලෙස මේ වන විටත් වෙන් කර ඇති රුපියල් බිලියන 139ට අමතරව ය. එය ද පසුගිය වසරේ වෙන් කල මුදලට වඩා සියයට 45ක වැඩිවීමකි.

“මිලිටරි ප්‍රභාසය ඉදිරියට ගෙන යන ලෙස අවධාරනය කරන ගමන් ම ජනතාවට ආර්ථික සහන දෙන ලෙස ඉල්ලා සිටින සමහර කොටස්වල” කුහකකම ගැන සියඹලාපිටිය පෙන්වා දුන් විට ඔහු එක් නිවැරදි කාරනාවක් සඳහන් කළේ ය. ඔහු සැඟහැම් කලේ ස්වෝත්තමවාදී යුද උද්ඝෝෂනයේ පෙරමුණේ ම සිටින ගමන් වැඩ කරන ජනතාවගේ සටන්කාමී ආරක්ෂකයන් ලෙස පෙනී සිටිමින් රාජ්‍ය අංශයේ කම්කරුවන් සඳහා වැටුප් වැඩිවීමක් ඉල්ලා සිටින ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ (ජවිපෙ) මන්ත්‍රීවරුන්ට ය.

සත්‍යය නම්. ආන්ඩුවටත් එය විසින් යලි අරඹන ලද යුද්ධයටත් එරෙහි අරගලයකින් තොරව කම්කරුවන්ට සිය ජීවන මට්ටම් හා ප්‍රජාතන්ත්‍ර අයිතීන් ආරක්ෂා කර ගත නොහැකි බව යි. එහෙත් මෙම කේන්ද්‍රීය කාරනය සම්බන්ධයෙන් සප්‍රතිපත්තික ආස්ථානයක් ගැනීමෙහි ලා සමිති 67 නායකයෝ මුලුමනින් ම අසමත්හ.

වැටුප් වැඩි කර ගැනීම සඳහා පසුගිය වසරේ කල උද්ඝෝෂනය අතරතුර දී, ආන්ඩුවට සතුරාට උදව් කිරීම හා ජාතික ආරක්ෂාවට හානි කිරීම සම්බන්ධයෙන් සමිති නායකයන්ට චෝදනා කලේ ය. ආන්ඩුවට හා එහි යුද්ධයට අභියෝග කරනවා වෙනුවට, මෙම සමිති 67 කලේ සිය උද්ඝෝෂනය නතර කොට කම්කරුවන්ට කිසිවක් ලබා නොදුන් ව්‍යාජ වැටුප් කොමිසම්වලට සහභාගි වීමට එකඟ වීම යි.

දැන් මෙම සමිති, කම්කරු පන්තියට එරෙහි සිය වෛරය හා යුද්ධයට සහාය දීම සම්බන්ධයෙන් කුප්‍රකටව සිටින පක්ෂ සමග විවිධ උපාමාරුවල යෙදී

සිටී. තමන් විපක්ෂ නායක රනිල් වික්‍රමසිංහ හමු වී ඔහුගේ සහයෝගය ඉල්ලා සිටි බව පසුගිය බ්‍රහස්පතින්දා සමිති නායකයෝ වාර්තා කලහ. නව සමසමාජ පක්ෂ (නසසප) නායක නිල් විජේතිලක දක්ෂිණාංශික එක්සත් ජාතික පක්ෂයට (එජාප) කල මෙම ආයාචනය සම්භාව්‍ය අවස්ථාවාදී ගෛලියෙන් යුක්තිසහගත කලේ එවන් සන්ධානයකින් එජාපය වාසියක් ගැනීමේ හැකියාව තිබුණත් විරෝධතා ක්‍රියාමාර්ගය පුලුල් කර ගැනීමේ අවශ්‍ය බව පවසමිනි.

නසසපයේ මධ්‍යම පන්තික රැකියාලත්ව අනුව, පුලුල් උද්ඝෝෂනයක් යන්නෙන් අදහස් කෙරෙන්නේ දේශපාලන සංස්ථාපිතයේ විවිධ පක්ෂ සමග අප්‍රතිපත්තික සන්ධාන තනා ගැනීම යි. වික්‍රමසිංහ සහ එජාපය ප්‍රජාතන්ත්‍ර අයිතීන් රකිනු ඇතැයි කියාපෑම, මර්දනය. වර්ගවාදය සහ යුද්ධය ගෙන යාම පිලිබඳ එහි සමස්ත ඉතිහාසය ම නොතකා හරිනු පිනිස කම්කරුවන් ගොනාට ඇන්දවීමකි. පාලක සභාගයේ කොටස්කරුවකු මෙන් ම සිය සිංහල ස්වෝත්තමවාදය හා යුද්ධයට සහයෝගය දීම පිලිබඳව කුප්‍රකට ජාතික හෙල උරුමය සමග ද සමිති නායකයන් සාකච්ඡා කර තිබේ.

අවශ්‍යව ඇත්තේ, දේශපාලන වංචාකාරයන් හා යුද උද්ඝෝෂකයන් සමග එකමුතුවක් නොව රාජ්‍ය අංශයේ කම්කරුවන් මෙන් එක ම සමාජ හා ආර්ථික ගැටලුවලට මුහුණ පාන සෙසු අංශවල කම්කරුවන් සහ නාගරික හා ගම්බද දුගීන් සමග ඒකාබද්ධතාවකි. කම්කරු පන්තිය යුද්ධයට එරෙහිව ද ප්‍රජාතන්ත්‍ර අයිතීන් හා ජීවන මට්ටම් ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා ද තමන්ගේ ම ස්වාධීන පන්ති මූලෝපායක් ඉදිරිපත් කල යුතු ය.

කොලඹ පාලක ප්‍රභූන් වැඩ කරන ජනතාව හේද කරනු පිනිස පදනම ලෙස දශක ගනනාවක් තිස්සේ යොදා ගත්තා වූ ද මෙම දිග්ගැසුනු යුද්ධය නිර්මානය කිරීමට හේතු වූ ද සිංහල ස්වෝත්තමවාදී දේශපාලනය කම්කරුවෝ ප්‍රතික්ෂේප කල යුතු ය. දෙමල ධනේශ්වරයේ කොටස්වල අවශ්‍යතා නියෝජනය කරන එල්ටීටීඊයේ දෙමල බෙදුම්වාදය ද ඔවුන් ප්‍රතික්ෂේප කල යුතු ය. ඔවුන්ගේ සුරාකන්නන්ට එරෙහිව දෙමල, සිංහල හා මුස්ලිම් කම්කරුවන්ගේ ඒකාබද්ධ පන්ති අරගලයක් අවශ්‍ය ය.

සමිති 67 නායකයන් විසින් කලින් තොරොම්බල් කරන ලද, ඊනියා ජාත්‍යන්තර සාම ක්‍රියාදාමය ගැන ද කිසිදු විශ්වාසයක් තැබිය නොහැකි ය. මහ බලවතුන් උනන්දු වන්නේ සාමය ගැන නොව ශ්‍රී ලංකාව හා උප-මහාද්වීපය විදේශ ආයෝජකයන්ගේ සුරාකෑම සඳහා විවෘත කර ගැනීම ගැන ය. ඔවුන්ගේ දෙබිඩි පිලිවෙත පැහැදිලිව ම පෙන්නුම් කෙරෙන්නේ, ඉරාකයේ හා ඇෆ්ගනිස්ථානයේ මාග නව-විජිතවාදී යුද්ධ ගෙන යන ගමන්, අඩු ගනනේ ප්‍රසිද්ධියේ, ශ්‍රී

ලංකාවේ සාම සාකච්ඡා ඉල්ලා සිටින, බුෂ් පාලනාධිකාරයේ ක්‍රියාකලාපය මගිනි.

කම්කරු පන්තිය තමන්ගේ ම සමාජවාදී විකල්පයක් ඉදිරිපත් කල යුතු ය. උතුරේ හා නැගෙනහිර ආක්‍රමණික හමුදාවක් ලෙස ක්‍රියාත්මක වන ආරක්ෂක හමුදාවන් එම පලාත්වලින් වහාම හා කොන්දේසි විරහිතව ඉවත් කරනු පිණිස සමාජවාදී සමානතා පක්ෂය සටන් වදි. වරප්‍රසාදිත අතලොස්සකගේ ලාභ සඳහා නොව අති මහත් බහුතරයේ අවශ්‍යතා සපුරාලනු පිණිස ආර්ථිකය සමාජවාදී පිලිවෙත් මත ප්‍රතිසංවිධානය කිරීමට

කම්කරු-ගොවි ආන්ඩුවක් -- ශ්‍රී ලංකා-ඊලම් සමාජවාදී සමූහාන්ඩුවක් -- සඳහා පොදු අරගලයක් අවශ්‍ය ය. මෙය වනාහි උප-මහාද්වීපය පුරා හා ජාත්‍යන්තරව සමාජවාදය සඳහා කම්කරු පන්තිය විසින් ගෙන යා යුතු වඩා පුලුල් අරගලයක කොටසකි.

අපගේ ක්‍රියාමාර්ගය හා ඉදිරිදර්ශනය අධ්‍යයනය කරන ලෙසත් ලෝක සමාජවාදී වෙබ් අඩවිය කියවන ලෙසත් සසපට බැඳී කම්කරු පන්තියේ මහජන පක්ෂය ලෙස එය ගොඩ නගන ලෙසත් අපි කම්කරුවන්ගෙන් ඉල්ලා සිටිමු.